

переорало літо твою цноту
і твоє тіло залишивши сад
шовковий між грудьми
коли злетілися
запаморочені птахи на тихий
сон
за ніч одну
до краю літо ніби розгризло
останню
нашу незамінну
пристрасть.

Збірка « [Восени вода](#) ».